

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Gordilă Nicolae

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

juducând, fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Tomița Mihail, avocatul Negoită Valeriu în numele părții vătămate, avocatul Grecu Ion în numele inculpatei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 06 iunie 2016 și a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 noiembrie 2017, în cauza penală privind-o pe

Vîlcu-Bîzgan Valentina Xxxxx, născută la xxxxx, originară din r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliată în or. Xxxxx, str. Xxxxx, ap xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 17.04.2014-06.06.2016

2. instanța de apel: 14.09.2016-01.11.2017

3. instanța de recurs: 12.02.2018-03.04.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 06 iunie 2016, Vîlcu-Bîzgan Valentina Xxxxx, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei și cu privarea de dreptul de a exercita funcții de întreprinzător sau altă activitate legată de domeniul financiar, pe un termen de 5 ani.

A fost încasat de la Vîlcu-Bîzgan Valentina Xxxxx în beneficiul lui Voloceai M. prejudiciul material în sumă de 17.000 euro și 46.065,77 lei, prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Vîlcu-Bîzgan V. în luna februarie 2013, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane în proporții mari prin înșelăciune și abuz de încredere, s-a prezentat lui Badalan M., ca o persoană ce se ocupă cu operațiunile financiare și profitând de ignoranța lui Voloceai M. a dus-o pe ultima prin intermediul lui Badalan M. în eroare că venitul de la suma investită o să constituie 15% lunar și a luat de la ultima suma de 12.000 dolari SUA, cu pretextul

fals că vor fi investiți într-o companie financiară. În așa mod Vîlcu-Bîzgan V., ilegal a însușit de la Voloceai M., suma de 12.000 dolari SUA, pricinuindu-i astfel ultimei pagubă materială în proporții mari, în valoare de 146.228,40 lei.

Tot ea, în luna aprilie 2013, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane în proporții mari prin înșelăciune și abuz de încredere, s-a prezentat lui Voloceai M., ca o persoană ce se ocupă cu operațiunile financiare. În contiunarea acțiunilor sale criminale, profitând de ignoranța lui Voloceai M., a dus-o pe ultima în eroare că venitul de la suma investită o să constituie 20% lunar și a luat de la ultima suma de 5.000 dolari SUA, cu pretextul fals că vor fi investiți într-o companie financiară. În așa mod Vîlcu-Bîzgan V. ilegal a însușit de la Voloceai M. suma de 5.000 dolari SUA, pricinuindu-i astfel ultimei o pagubă materială în proporții mari în valoare de 62.163 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatei Vîlcu-Bîzgan V. a fost calificată *de drept* în baza art. 190 alin. (5) Cod penal și anume – *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpată, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitată de învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că:

- acțiunile acesteia nicidecum nu pot fi încadrate în prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal, deoarece a avut loc doar un contract cu clauze contractuale explicite, prin urmare se referă la domeniul civil;

- instanța nu i-a acordat dreptul de a încheia un contract cu un avocat ales, fiind asistată doar de avocați din oficiu cu care nu a putut conlucra pentru a prezenta noi probe întru stabilirea adevărului, totodată nu a fost asistată la toate ședințele de interpret.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 noiembrie 2017, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Vîlcu-Bîzgan V., a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune 3 ani.

A fost încasat de la Vîlcu-Bîzgan Valentina Xxxxx în beneficiul lui Voloceai M. prejudiciul material în sumă de 62.163 lei, prejudiciul moral în mărime de 2.000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Voloceai M. , pe capătul pretențiilor privind repararea prejudiciului material în sumă de 146.228,40 lei, au fost lăsate fără examinare.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că prima instanță, în partea motivată a sentinței contestate a reținut că Vîlcu-Bîzgan V. a săvârșit infracțiunea imputată și acțiunile acesteia au fost calificate în baza art. 190

alin. (5) Cod penal, însă instanța a considerat că acțiunile acesteia urmează a fi reîncadrate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare instanța de apel a reținut, că potrivit părții motivate a sentinței, acțiunile inculpatei au fost încadrate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, prima instanță motivându-și soluția privind vinovăția acesteia, ca fiind dovedită prin cumulul de probe prezentate nemijlocit în cadrul ședinței de judecată, fără a face o amplă analiză a probelor, limitându-se doar la descrierea faptelor ce au declarat părțile în procesul penal.

În continuare, instanța de apel a stabilit, că potrivit învinuirii, Vîlcu-Bîzgan V., în luna februarie 2013, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane în proporții mari prin înșelăciune și abuz de încredere, s-a prezentat lui Badalan M., ca o persoană ce se ocupă cu operațiunile financiare și profitând de ignoranță lui Voloceai M. a dus-o pe ultima prin intermediul lui Badalan M. în eroare că venitul de la suma investită o să constituie 15% lunar și a luat de la ultima suma de 12.000 dolari SUA, cu pretextul fals că vor fi investiți într-o companie financiară. În așa mod Vîlcu-Bîzgan V., ilegal a însușit de la Voloceai M., suma de 12.000 dolari SUA, pricinuindu-i astfel ultimei pagubă materială în proporții mari, în valoare de 146.228,40 lei.

Tot ea, în luna aprilie 2013, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane în proporții mari prin înșelăciune și abuz de încredere, s-a prezentat lui Voloceai M., ca o persoană ce se ocupă cu operațiunile financiare. În continuarea acțiunilor sale criminale, profitând de ignoranța lui Voloceai M., a dus-o pe ultima în eroare că venitul de la suma investită o să constituie 20% lunar și a luat de la ultima suma de 5.000 dolari SUA, cu pretextul fals că vor fi investiți într-o companie financiară. În așa mod Vîlcu-Bîzgan V. ilegal a însușit de la Voloceai M. suma de 5.000 dolari SUA, pricinuindu-i astfel ultimei o pagubă materială în proporții mari în valoare de 62.163 lei.

În total prin acțiunile sale Vîlcu-Bîzgan V. i-a cauzat lui Voloceai M., pagubă materială în proporții deosebit de mari în sumă totală de 208.391,40 lei.

Astfel, potrivit circumstanțelor de fapt constatate, instanța de apel, a stabilit că Vîlcu-Bîzgan V. nu a extorcat suma de 12.000 dolari SUA, de la Voloceai M., or reieșind din declarațiile acesteia, ea a vorbit cu Badalan M., care a convins-o să beneficieze de un împrumut. În continuare, ultima s-a dus cu Voloceai M. la BC "ProCredit Bank" SA, de unde partea vătămată a primit suma împrumutului de 150.000 lei, pe care i-a schimbat în aceeași zi în dolari SUA (12.000) și i-a transmis lui Badalan M., ulterior aceasta chipurile i le-a transmis lui Vîlcu-Bîzgan V. În cele din urmă, s-a constatat, că suma de 12.000 dolari SUA, a fost transmisă către Badalan M., mai mult ultima a achitat dobânda și împrumutul timp de 3 luni, fapt confirmat prin recipisa întocmită de către Badalan M. la data de 26 februarie 2013, semnată și de Voloceai M. (f.d. 34 v. 1).

În continuare, instanța de apel a reținut, că prima instanță incorect a apreciat probele menționate supra, punându-le la baza hotărârii de condamnare, deoarece

suma de bani a fost transmisă de către partea vătămată lui Badalan M. și nu lui Vîlcu-Bîzgan V.

La fel instanța de apel a constatat și faptul ce nu este criticat nici de una din părți, că inculpata a primit personal de la Voloceai M. suma de 5.000 dolari SUA la data de 08 aprilie 2013, fiind încheiat în acest sens un contract pentru o perioadă de 12 luni de prestări a serviciilor de investiții financiare la distanță.

Prin urmare, reieșind din probele administrate în cauză, Vîlcu-Bîzgan V., prin înșelăciune și abuz de încredere a convins-o pe Voloceai M., sub pretextul de a investi banii într-un fond de investiții din Canada, în care sunt implicați mulți oameni credincioși, cu scopul de a primi beneficii, sub pretextul de a deveni oameni bogați, să-i ofere bani în sumă de 5.000 dolari SUA, având intenția de la bun început de a dobândi ilicit banii acesteia.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatei Vîlcu-Bîzgan V., la fel a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 76, 77, 90 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor mai puțin grave, de valența valorilor sociale lezate, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, de personalitatea inculpatei: anterior nejudecată, de faptul că pentru prima dată se află pe banca acuzaților, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, circumstanțe atenuante și agravante nu s-au stabilit.

Instanța de apel, conducându-se de prevederile art. 219 Cod de procedură penală în coroborare cu prevederile art. 220 alin. (1-3) Cod de procedură penală, din care reiese, că acțiunea civilă în procesul penal se întemeiază în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. Acțiunea civilă se întemeiază față de bănuț, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului. Potrivit art. 1398 Cod civil, cel care acțiunează față de altul ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Astfel, instanța de apel a considerat întemeiate pretențiile părții civile în partea încasării prejudiciului material, în sumă de 5.000 dolari SUA, transmise inculpatei de către Voloceai M. la data de 08 aprilie 2013 – echivalentul acestora în lei (62.163), mai mult instanța de apel a menționat și faptul, că partea vătămată nu a prezentat probe în susținerea acțiunii civile privind încasarea prejudiciului material în sumă de 146.228,40 lei, astfel a considerat oportun de a lăsa în această parte acțiunea civilă fără examinare.

Totodată, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 1422, 1423 Cod de procedură civilă, a admis parțial acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral, încasând din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate suma de 2.000 lei.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Procuror, prin care solicită casarea acesteia și menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă :

- vina inculpatei este dovedită prin declarațiile date sale, din care reiese că acesta nu a negat niciodată faptul, că a primit de la Voloceai M. suma de 12.000 dolari prin intermediul lui Badalan M.;

- în motivarea soluției instanța de apel nu a dat apreciere cumulului de probe prezentat de către partea acuzării, prin care se demonstrează cu certitudine că Vîlcu-Bîzgan V. a primit de la Voloceai M., prin intermediul lui Badalan M. suma de 12.000 dolari SUA;

- instanța de apel neîntemeiat a pus la baza hotărârii doar declarațiile inculpatei, iar declarațiile părții vătămate le-a apreciat critic acestea fiind consecvente și consecutive atât la urmărirea penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești;

- instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de către acuzare ce dovedesc pe deplin vina inculpatei.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

6.2. Avocatul, Negoită V., în numele părții vătămate, prin care solicită casarea acesteia și menținerea sentinței, prin care inculpata a fost condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

În motivarea recursului invocă:

- suma de bani, 12.000 dolari SUA, a fost transmisă de către partea vătămată prin intermediul lui Badalan M. lui Vîlcu-Bîzgan V., bani ce au ajuns la destinație;

- prin acțiunile criminale ale lui, Vîlcu-Bîzgan V., a fost prejudiciată partea vătămată material cât și moral, astfel este necesar ca inculpata să suporte toate consecințele legale în urma acțiunilor ilegale.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.3. Avocatul, Grecu I., în numele inculpatei, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vîlcu-Bîzgan V. să fie achitată.

În motivarea recursului invocă:

- Vîlcu-Bîzgan V. a încheiat cu Voloceai M. un contract civil prin care și-a asumat anumite obligații, mai mult restituirea dobânzilor a câte 250 dolari SUA, dovedește onorarea obligațiilor;

- concluziile privind vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună

rejudicarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs. Luând în considerație faptul că instanța de apel a recalificat componența infracțiunii reținută în sarcina lui Vîlcu-Bîzgan V. de către prima instanță din art. 190 alin. (5) Cod penal, în art. 190 alin. (1) Cod penal, Colegiul într-o expunere a concluziilor sale va purcede la verificarea deciziei în cumul cu sentința adoptată pe caz.

Deci, recurenții invocă ca temeiuri pentru recurs prevederile pct. 5), 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume – *cauza a fost judecată în prima instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

La acest capitol, Colegiul menționează că hotărârile pronunțate de către instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în

corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Așadar, instanța de recurs atestă faptul că, conform rechizitoriului și sentinței inculpata a fost învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere săvârșită în proporții deosebit mari*, însă instanța de apel a rejudecat cauza și a recalificat acțiunile acestei în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere*.

Instanța de apel în acest aspect a conchis că: „*Vîlcu-Bîzgan V. nu a extorcat suma de 12.000 dolari SUA, de la Voloceai M., or reieșind din declarațiile acesteia, ea a vorbit cu Badalan M., care a convins-o să beneficieze de un împrumut. În continuare, ultima s-a dus cu Voloceai M. la BC "ProCredit Bank" SA, de unde partea vătămată a primit suma împrumutului de 150.000 lei, pe care i-a schimbat în aceeași zi în dolari SUA (12.000) și i-a transmis lui Badalan M., ulterior aceasta chipurile i le-a transmis lui Vîlcu-Bîzgan V. În cele din urmă, s-a constatat, că suma de 12.000 dolari SUA, a fost transmisă către Badalan M., mai mult ultima a achitat dobânda și împrumutul timp de 3 luni, fapt confirmat prin recipisa întocmită de către Badalan M. la data de 26 februarie 21013, semnată și de Voloceai M. (f.d. 34 v. 1)*". Prin urmare, instanța de apel a considerat că aceste probe dovedesc incontestabil nevinovăția inculpatei, în comiterea infracțiunii ce ține de episodul învinuirii privind estorcarea a 12.000 dolari SUA, astfel acțiunile acesteia fiind recalificate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal.

Analizând conținutul deciziei recurate în raport cu învinuirea adusă inculpatei, în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, Colegiul penal consideră că instanța de apel nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind reținută la baza deciziei adoptate probe ce nu coroborează între ele, fără a fi supuse analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate pe învinuirea adusă inculpatei.

Mai mult, instanța de recurs ține să menționeze că conform art. 60 alin. (3) Cod de procedură penală, partea vătămată dispune de dreptul să prezinte documente, și alte mijloace de probă pentru a fi anexate la dosarul penal și cercetate în ședința de judecată, totodată instanțele de judecată trebuie să țină cont și de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Colegiul penal reține, că la stabilirea adevărului instanțele de judecată urmează să aprecieze fiecare probă în conformitate cu legislația în vigoare, să argumenteze suficient cauza respingerii sau admiterii acesteia, făcând o analiză multiaspectuală tuturor circumstanțelor elucidând adevărul, dar conducându-se cu strictețe de prezentul Cod.

În acest context, Colegiul menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeele probatorii prevăzute de **cod** și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Analiza probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Termenul „convingere intimă” exprimă atitudinea imparțială, independentă, fără prejudecăți față de o probă sau alta. Judecătorul este independent la aprecierea probelor, nefiind legat de opiniile altor persoane sau instanțe. **La aprecierea probelor nu pot fi date anumite indicații referitor la valoarea probantă a unei sau altei probe.** Aceasta determină una din regulile esențiale ale aprecierii probelor - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită.

Totodată, instanța de recurs reține, că la judecarea apelului, instanța de apel urma să stabilească, cercetând probele prezentate, sau după caz solicitând părții vătămate sau organelor abilitate să prezinte noi probe, pentru a stabili cu certitudine **dacă partea vătămată a transmis personal sau prin intermediari suma de 12.000 dolari SUA, dacă acești bani au fost recepționați de către inculpată prin persoane terțe în numele lui Voloceai M.,** stabilind cu certitudine scopul cu care au fost transmiși (împrumut/contract de investiție financiară).

Respectiv la judecarea cauzei în ordine de apel această chestiune nu a fost suficient analizată pentru a fi apreciată corespunzător în conformitate cu prevederile art. 390 Cod de procedură penală (*pe capătul de acuzare referitor la suma de bani ce ține de 12.000 dolari SUA*), astfel în opinia Colegiului penal, instanța de apel au comis o eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu trimiterea cauzei pentru rejudecarea apelului declarat, din motivul prezenței erorii de drept invocate de recurenți și prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, eroare care nu poate fi corectată de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei Curtea de Apel Cahul urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel în prezenta cauză penală să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii; să le dea apreciere convenită în ansamblu, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate; să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatei în baza art. 190 alin. (5) Cod penal și corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor ultimei; totodată în caz că va ajunge la concluzia recalificării acțiunilor inculpatei urmează să stabilească care de fapt este **suma concretă a prejudiciului material** (*luând în considerație declarațiile inculpatei care nu a negat niciodată faptul că a primit de la Voloceai M. prin persoane terțe suma de 12.000 lei și materialele cauzei, care infirma sau confirmă faptele și scopul*), expunându-se detaliat asupra motivului, argumentându-și clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Tomița Mihail, avocatul Negoită Valeriu în numele părții vătămate, avocatul Grecu Ion în numele inculpatei, se casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 noiembrie 2017, în cauza penală privind-o pe **Vîlcu-Bîzgan Valentina Xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 24 aprilie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion